

Членам Т-ва „Дністер“ до відома!

Згідно з обов'язковими приписами кожний член Т-ва „Дністер“ мусить найдавніше до дня 20. грудня н. р. викупити поліс „Дністра“ за забезпечення дозволеної законом $\frac{1}{2}$ частин будинків на 1928 р.

Хто в означеному речинні не викупить своєї поліси на 1928 р., його будинки з днем 1. січня 1928 р. перейдуть в цілості до забезпечення ПЗУВ.

Члени „Дністра“ не є обов'язані предклатати своїх поліс до реєстрації повітовим інспекторам ПЗУВ, бо Т-во „Дністер“ займається самопредложенням ПЗУВ спису викуплених на 1928 р. будинкових поліс.

визнання незалежності і цілості Литви Стронський пише:

„Новим неорозумінням є, чому такої самої ірочтості війни не аломил Литва про визнання цілості простору Польщі, тим більше, що саме воля і то виключно вона викомлювалася і викомлюється в дотримання 10 арт. статуту Ліги, що наказує визнання. З не поіршенням догенеріального стану скріпч. Досі сама Литва на боці говорила собі, що нібито з її поглядом Виленщина належить до неї. Тепер в постанові Ради Ліги Лівія стверджується, що в справах, в якій є ріжкості поглядів між урядами (а відноситься це до Виленщини), постанови ця... не пересуджує нічого, хоч міжнародне право в березні 1923 р. справу польсько-литовської границі рішучо пересудило. Викупання цієї справи в постанову Ради Ліги є нечужаким лівонієм“.

Очевидно, що таке вирішення справи в Женеві не може задовольнити ніякого критично думуючого польського патріота. Ще досадніше лише про підсумки женевської „поїди“ польських дипломатів „Слово Польське“. Воно без ніяких обходжень поза плоти та огороди стверджує:

„Безсумнісним завданням даної дипломатії, і слушно накресленою метою було змалювати до упадку уряду Вальдемара, гряди боротьби в Польщу. В тому напрямі зовнішню волю протилежний наслідок: цей політик є нині єврейним піж до“.

Таким чином самі поляки визнають, що польська дипломатія потерпіла в Женеві неабиякий поразку. А маленька Литва віднесла націоналістичну моральну і дипломатичну перемогу.

Мир і благоволеніє.

Львівський воевода Борковський дає інтерв'ю віденському органу.

І це і те. — Пеани урядовці в честь свого уряду. — Воев. Борковський в ролі пропагандиста. — Переконавши протилежні до переконання львівського воеводи.

Хоч іще кілька тижнів до Різдва, а вже польські достойники возвіщають „на землі мир і во чоловіцях благоволеніє“. Неланно у віденській „Н. Фр. Прессе“ розводився над „польськими проблемами“ міністр внутр. справ ген. Складковський, а на дніх почав косядувати в тому самому органі воевода Борковський на тему „галицьких проблем“. Теперішній воевода є взагалі дуже говірливий. Своїми розмовами з пред-

ставниками польської преси старається він надолужити стриманість і мовчавність своїх попередників. Треба признати, що попередні воеводи настільки рахувалися з дійсним, спожаліним гідним, станом річей, що не спішилися зі самохвальбою. Теперішній воевода, як літерат, більше схильний пускати віжки своєї фантазії. Як бачимо, тепер зі сторінок польської преси перекопував він на ґрунт віденської преси, підсилюючи тим чином польську пропаганду про мир і благоволеніє в Галичині.

Шо ж цікавого сказав світові воевода Борковський?

Перш усього зазначив він, що „Східна Малополяща“ (так тепер називають Сх. Галичину, — додає „Н. Фр. Прессе“) дуже потерпіла внаслідок світової війни та „української і більшовицької боротьби“. Шастя, — додамо — що Сх. Галичина нічого не потерпіла внаслідок польської боротьби і ревізій в літах 1919—1922!

Багато потерпіла Сх. Галичина також внаслідок сьогорічної катастрофи повені. Але допомогли комітет під проводом п. Мосціцької й уряд намагаються опанувати розміри катастрофи.

В пригоді стала Польщі американська позичка, яка буде повернена на розбудову доріг, мешкальних домів по містах й опанування безробіття. Про добро населення дає уряд маюти. Підсудського, який є „врядом чистих рук“. Він заступає погляд рівності всіх перед правом.

Та найцікавішою стороною пропаганди львівського воеводи є його оцінка „меншостевої проблеми“.

„Кабінет — зазначає воев. Борковський — перш усього вимагає праці і емігранції в удержанні і скріпленні польської держави, політикою на боці воєні особисті погляди, щодо яких кожному лихенься свободу. На точка погляду правління найкраще виражається в його відношенні до національних меншостей. Тому то така важна данише проблема багато втратила на своїй актуальності. Уряд старастся якнайдавніше цїти налустріч меншостям, щоб поабити їх усьогою основою до нарікань. Українці переконані, що можуть тільки розвиватися в рамках польської держави, не чекуючи своєї грядучи. Ідуть намагаючи ванти на увагу їх бажанні та розв'язати у взаїмній згоді свірі питання, скоро вони не протилежиться єдності польської держави. Шпра вони

до мира проямає уряд у питанніх внутрішньої і зовнішньої політики. Уряд є пересвідчений, що тільки в той спосіб зможе скріпити польську державу“.

Жидівське питання втратило багато на своєму значінні, бо жиди не мають вже більше причин до нарікань. Жиди є лояльними польськими горожанами. Те саме годиться сказати про німців.

Вкінці львівський воевода займається справою розв'язання міської ради і питанням тав. східних торгів.

Очевидно, в „галицьких питаннях“ воев. Борковський найбільше уваги присвятив українцям, оповідаючи світові, що „меншостева проблема“ втратила на актуальності, бо — мовляв — українці переконалися, що можуть свобідно розвиватися в рамках польської держави. Як бачимо, то п. воевода засвоює собі право говорити іменем українців. Не знати лише, чи на основі свого походження, чи на основі виконаного ним уряду. Можна бути дуже високих поглядів про літературну талановитість п. воеводи, але в політиці мають вагу не слова, тільки аргументи, докази і факти. А вони промовляють, кричать проти пропагандистичних висновків воев. Борковського. Не знаємо, які тенденції окрилюють уряд, але в загальному положення українського народу під Польщею не змінилося від травневого перевороту. Напакі, в деяких ділянках, як напр. шкільній (дальша переміна українських шкіл на т. зв. утравістичні), економічній (стягнення половини 300-тисячного кредиту, уділеного кооперативам) і — так сказатиб — морально-політичній (творення штучних службових груп і зв'язана з тим деморалізація) — бачимо значне погіршення.

Ясно, що те переконання про свобідний розвиток є особистим переконанням п. воеводи, переконанням, вмовлюваним у світ під кутом пропаганди. Очевидно, це переконання є наскрізь протилежне до пересвідчення українського громадянства.

Перемога Сталіна.

На XV. конгресі комуністичної партії СРСР святкував фактичний диктатор комуністичної партії і СРСР Сталін свою повну перемогу над опозицією. Цілий конгрес, в якому брало участь понад 1.000 делегатів, прийняв односторонню резолюцію, що були точним повторенням найважливіших тез реферату Сталіна. Тріумф Сталіна тимбільший, що недовірки опозиції повинено в партії тільки під такими умовами, які виключають можливість якоїнебудь дальшої їх акції. Оскільки опозиціоністи схочуть залишитися в комуністичній партії, мусять виректися всіх своїх переконань і підчини-

Жінки!

Хто з вас їде на Загальні Збори Союзу Українок (24. грудня) або Загальний З'їзд „Просвіти“ (25-ого), хай не забуває при-
везти зі собою дарунку на

передсвятковий ярмарок

Жіночого Кружка ім. Галицької (М. Морозова, Длугоша 25). Можна там передати через рідного чоловіка або пеняку 1108а)
ЛІВОНІЯ. 1-2

тисся у всьому партійному проводові і його органам.

Тріумф Сталіна над опозицією не був припадковий. Правлячі круги приготувалися незвичайно солідно до цього конгресу, а до того ціла обстановка його, весь його хід був такий, що навіть ті, зрештою дуже нечисленні делегати, які настроєні були опозиційно, під впливом розторощуючих аргументів Сталіна й інших промовців не мали відваги боронити своїх тез. Так і вийшло, що конгрес в односторонній ухвалі апробував у цілості дотеперішню політичну лінію політбюро, керівного відданна Сталіном.

Як майстерно зааранжовано і переведено цей конгрес, видно найкраще з більшовицької преси. Поминаємо обставину, що вибори делегатів на конгрес відбулися якнайточніше по вказівкам з центра і що про погляди кожного делегата центральної комітет партії був якнайдокладніше поінформований. Хто знає більшовицьку дійсність, того це очевидно не подивує. Зате самі наради конгресу поведено так зручно, з таким зрозумінням настроїв учасників, що в перемогу Сталіна вже перших п'ятих днів нарад ніхто не сумнівався.

Передовсім сам виступ Сталіна він говорив повних сім годин, оброну свою політику. Ні разу не виступив він різкіше проти опозиції, ні разу не вжив проти неї іронічного гислову! Говорив увесь час спокійно, річево, неособисто, послугуючись тільки ріжкими даними й

важким образом того, що він бажав доказати конгресові, а саме, що його політика одиноким доцільна, що в СРСР усе в порядку і що, не зважаючи на закріплювання в світі позицій капіталізму, непорозуміння і диференції між поодинокими капіталістичними державами, такі, що людство все таки наближається до соціальної революції. А після того, як у дискусії один промовець за другим осуджували різко, з темпераментом, з найбільшим обуренням виступи опозиції (а було тих бесідників аж 45!), Сталін забрав іще раз слово і промовив з таким завзяттям, з такою силою, що переведено після цього голосування пішло цілком по лінії його бажань. Конгрес, як сказано вище, осудив опозицію односторонньо, ставучи все цілою по стороні Сталіна.

Чи опозиція після такої постави

М. ЛОПЕНКО.

Тома невірний.

Хома Крюков не мав від сина листів, а тут — будь ласка — маєте, Хома Васильовичу, із города Москва, від рідного сина, п'ять карбованців золотом.

— Бач, — думав Хома, розглядаючи одержане повідомлення. — Не бійсь, інший син відваляв би три карбованці і досить. А тут, будь ласка, так — здорово живеш — п'ять карбованців. При такому обороті справи карбованця я пропиту можна.

Хома Крюков випарився в лазні, вбрав чисту сорочку, випив пів пляшки самогону, запряг коняку і поїхав на пошту.

Вийхав Хома зі села. Іде полем. І страшенне йому несело стало. Сонце поблискує, трава маюпенсько зі землі добувається. А в шапку прекрасно — самогон веселить. Іде Хома і пісні співає.

Доїхав до ліса, кинув пісні, думати почав. — Бач, — думає — що то не завелось! П'ять карбованців грошей. І що лише в світі не діється? Батьки рідні! Царя немає, нічого такого немає, а мужики щось ніби в силі. По п'ять карбованців одержують. А син, може й державною править, хом і мужик. Батькові гроші відваляює. Що лише на світі не діється! А може й брешуть люди? Може син посагачем служить у гостиниці. Ой, брешуть люди!

Хома приїхав на пошту, підійшов до прилавка і витягнув із шапки повідомлення.

— Гроші, — сказав Хома — гроші мені прийшли від сина з города Москва.

Касієр із підв'язаним оком порився в скриниці і вложив на прилавок колірний папірець.

— Так, — сказав Хома, — А листа мені син не пише?

Касієр нічого не відповів і відійшов від прилавка.

— Не пише, — з жалем подумав Хома. — Може опісля напише. Нехай вже опісля! Можна чекати, якщо — скажм — є гроші.

Хома взяв гроші, поглянув зі здивуванням і зневісткою стукнув долонею по прилавок.

— Ей, дядьку! — загомонів Хома. — Поглянь, які це ти гроші сунеш мені?

— Які гроші, — спитав касієр — нові гроші.

— Нові? — перепитав Хома. — А, може, вони й є оті ледачі гроші, а? Думаєш, вплившому чоловікові все підсунути можна? А знаки де?

Хома подивився під світло, повертів у руці, опісля знову подивився.

— Ну, — зі здивуванням сказав Хома. — Це що там таке є? Ніби змальоване... Чи не мужик? Ей-Богу, мужик. Ну, значить, не брешуть люди...

Мужик змальований на грошах. Невже не брешуть? Невже мужик справді у силі?

Хома знову підійшов до прилавка.

— Дядьку, — сказав Хома — ніби хто то змальований, питаюся. Набуй за словом...

— Йди, йди! — сказав касієр. — Одержав гроші й йди до ділька. Де змальований?

— Та на грошах?

Касієр глянув одним оком на мужика і сказав усміхаючись:

— Ти змальований, ваша величність, замість царя. Мужик змальований, зрозумів?

— Ну? — торопіючи, сказав Хома. — Мужик? А як же це я, дядьку, нічого не знаю і нічого не відаю. І землю, скажм, орю. Як же це так?

І всі в нас орють і не знають.

Касієр засміявся.

— Ей-Богу, — сказав Хома — всі орють. Гей, справді, стверджують люди — ділячі, кажуть, тепер селянські. І селянство, між тим, у пошані.

А як воно на ділі, правда чи чи брешуть люди — невідомо. Та коли на грошах, скажм, портрети, тоді... Невже справді не брешуть?

— Ну, йди, йди, — сказав касієр — не пугайся тут.

— Зараз, — сказав Хома. — Зараз, тільки гроші сховав. З портретом, хм... А я, дядьку, вже жаєш, тих царів і ранше сильно не любив. Ей-Богу.

Хома а огірченням глянув на нудного касієра й вийшов.

Відважав Хома коняку, сів на віз, знову поїхав на гроші і поїхав.

(Повіщення було)

Голова з пов'язаною шиєю

конгресу зложити зброю, покаже найбільша будучність. На всякий випадок Сталін переміг на з'їзді на шкільній лінії, доставивши повне довіря на конгресі, на якому були делегати з найдавніших закутків СРСР. Він герольдом комуністичної партії, в його руках і ціла відповідальність за давши йому долю.

Закон про свободу передвиборчих зібрань.

(ВАЖНЕ ДЛЯ СКЛИКУЮЧИХ ВІСІА І ЗБОРІ.)

В оголошенні виборів до сесії і сесії чини закон в справі свободи передвиборчих зібрань з дня 8-го вересня 1923 р. цей закон постановляє, що всі скликувачі зборів з обмеженим числом, які скликають чи то виборів, чи кандидатів на посади членів від дня оголошення виборів аж до дня голосування (це є від дня 8-го грудня 1927 р. до 11-го вересня 1928 р.) не потребують ніяких дозволів, ані приволу адміністративної влади.

Передвиборчі зібрання на публичних дорогах і площах (збори під голім небом) виконують повноваження старостів, або найближчої станції державної поліції на 24 години перед розпочаттям зборів. Такі оголошення можуть бути письмові, або усні і друкуються в них подати: 1) імя та прізвище скликувача зборів, 2) місце, що збори мають характер передвиборчий і 3) адреса скликувача зборів. Дотична адміністрація зобов'язана негайно видати повноваження оголошення і тоді не потрібно ані приволу влади. Оголошення і повідомлення є вільні від стемпелової оплати. Слід при цьому зазначити, що збори на вулицях і огородах, які творять з будинком органічно-замкнений цілість, не уважаються зібраннями під голім небом.

На виборчих зібраннях, так у закритих приміщеннях як і під голім небом вільно бути присутнім поліції і представникам старостів. Тому такі зібрання, на яких мають бути обговорені довірчі справи (прим. відносно виборчої тактики і т. п.) намагаються і більше скликаються на запрошеннях на основі § 2. закону про збори. На тих зборах поліція не має права бути присутньою, на таких зібраннях має поліція лише право перерізати, чи всі присутні мають запрошення.

Л. М.

Радянська Україна

Мінеральні багатства Правобережжя.

Найважливішими мінеральними ресурсами, що їх тепер добувають на Правобережжю, слід вважати такі: фосфорити (Камінь-Поліський і Проскурівський округи), кварц (Волинський і Коростенський округи), лібрадорит (Волинський округ), граніт (Галицький і Волинський), вогнистий сланець (Коростенський округ) і бурілийна глина (Київський округ). Добування цих мінералів швидко зростає. Так наприклад ціни для господарства країни фосфорити виробляють увесь час у великій кількості на суперфосфатних заводах (Вінницький, Одеський). Ще 1925-26 р. одеський завод користувався майже виключно імпортованими альжирськими фосфоритами. Минулого операційного року їх майже остаточно витиснули польські фосфорити. Вилучення польських фосфоритів має чимало перспектив у майбутньому зв'язку з будівництвом вузькоколійних відстаней Яроминської до фосфоритних копалин (Вербівка). Цікаво також згадати про Шарівські фосфорити, що їх мають незабаром розробляти. Будівництво волині закінчено 1928 д., після чого можна в десятикратно збільшити добування фосфоритів у цих копалинах.

Експорт кварцу в лібрадорит увесь час зростає. Лібрадорит виробляють на заводі в селі Головині, Волинського округу. Треба зазначити видобуток кремню, розроблення якого почали минулого року.

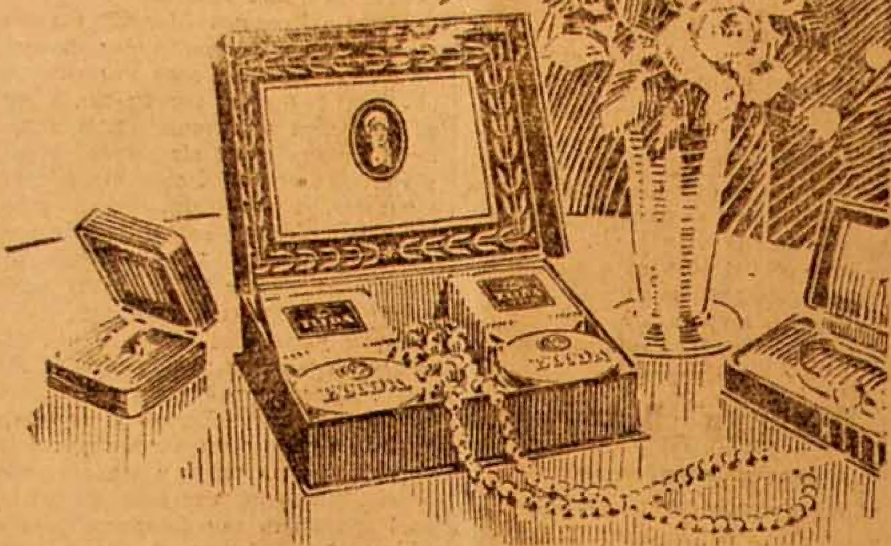
Воукраїнська Рада Народного Господарства має цього року прискорити збудову нового суперфосфатного заводу в Костянтинівці, щоб при кінці операційного року завод почав працювати. Шарівська випускна спроможність заводу буде 4,500,000 пудів суперфосфату. (За «Вісниками»).

Цукровий промисловість у майбутньому році.

Комісія промисловості при ВРНГ розглядає план роботи української цукрової

Навіть поруч найдорожчих дарунків

Ялинкові касетки Elida вирізняються своєю елеганцією і практичністю. Обдаровуючи ними, сповните скриті бажання кожної жінки. Бо нічого так її не втішить, як вибаглива касетка незрівняних виробів Elida.

КАСЕТКИ ELIDA

промисловості на 1928 рік. У майбутньому році в Україні буде працювати 141 цукроварня (120 заводів Цукротресту і 12 Укресцукру). Засіана площа під бурли поширюється до 548,000 десятин і переважно дозволу площу на 3,5 прп. Заводи Цукротресту перероблять понад 75,000,000 сотників буряка і випустять 10,500,000 сотників цукру. На капітальні роботи по підприємствах Цукротресту намічено витратити 88,000,000 карб. Комісія вважає за потрібне весною 1928 р. приступити до спорудження чотирьох нових цукроварень в районі станцій: Лохвиця, Лихачів, Драбів і Кобилівка. Самовартість продукції в майбутньому році знизиться на 17 прп.

Електрифікація села.

Електроміліт ВРНГ окрем план сільської електрифікації на новий господарський рік. Задача електрифікації полягає в тому, щоб електрифікувати, що їх намічається частково закрити або побудувати в цьому році, до загальної 8,875 мільват. Ці електрифікації забезпечать електроснабження біля 93,000 селянських дворів. Загальна вартість цих електрифікацій 9,360,000 карбованців. На фінансування сільської електрифікації намічено відпустити коштів в таких джерел: 1,200,000 карб. в державного бюджету, 2,600,000 карб. в сільсько-кредиту, біля 2 міль. карб. в місцевих копів, а решту мають дати будівельні організації.

Шкільний публіцист.

Протести проти надужит.

1. Начальники громад або їх заступники зобов'язані на підставі шкільного закону з 31. липня 1924 р. і виконуючого відп. ствердження розпорядку з 7. січня 1925 р. потверджувати підписи на деклараціїх за українськими школами.

Деякі виборці начальників громад (солтисів), поліції або наказів комісарів, що остали в тих громадах, де на підставі протесту скасовано вибори а не передано ще нових, не хотять потверджувати підписів батьків чи то їх правних заступників на шкільних деклараціїх за українськими школами. Таке виступання дотичних начальників громад (солтисів) або наказів комісарів є протизаконне, отже вважається надужиттям. Де таке діється, там треба негайно вжити заходів проти цього.

належного старостів, до приналежного воєводства і до міністерства внутрішніх справ у Варшаві до перших двох інстанцій в укр. до міністерства в польській мові. — Телеграма може бути такого змісту:

Начальник громади Пихуловичі, Львівського повіту Ян Мушинський не хоче потверджувати підписів на шкільних деклараціїх. Прохання о відповідне зазначення.

Василь Барабаш, в Пихуловичах, п. Боршівчів.

II. Ані шкільний закон з 31. липня 1927, ані виконаний міністерський розпорядок з 7. січня 1925, не подають чи шкільні декларації мають вносити окремо чи всі з однієї громади разом.

Щоби мати контроль над цією публіцистичною акцією і унеможливити надужиття шкільних інспекторів слід збирати вносити шкільні декларації, а до них можна долучити супровідне письмо такого змісту:

„До Пана Шкільного Інспектора

Підписаний мешканець громади... і товариші, всі батьки чи то їх правні заступники дітей в шкільному віці, вносять... (подати число) декларації за... (подати число) дітей в шкільному віці з домаганнями української мови в школі.

Про рішення справи просить згідно з постановою з 12. виконуючого розпорядку повідомити інтересованого до руху підписаного.

(місцевість) для... грудня 1927. Імя і назвисько підписуючого і точна адреса.

Громадянин мусить мати доказ в руці що і коли вніс шкільні декларації. Таким доказом є так званий рубрум, яке на поданий аркуш пишеться так:

„До Пана Шкільного Інспектора

Батьки і їх заступники українських дітей в громаді... повіту... складають... (подати число) декларації за... (подати число) дітей з домаганнями української мови навчання в школі.

(місцевість) для... грудня 1927. Таке рубрум належить остемпелювати на 20 сот. Шкільний інспектор чи урядник в його протоколі повинні обов'язково потвердити на ньому, коли передано шкільні декларації за українською мовою. Таке потвердження рубрум треба старанно перехранувати.

Якщо який шкільний інспектор не хоче потвердити рубрум то виступити проти цього жалобу до Шкільного Куратора і Міністерства Освіти, щоб не дозволити передачі шкільних декларацій, то мусить шкільні декларації своєчасно

потом порученим листом і відповісти добре переконали.

Про всі перепони в отриманні повідомити Правну Оборону „Рідної Школи“ окреслюючи докладно факти з судження місця, дати, осіб і свідків на такому положенні що зроблено в дотичній справі.

Пасумни шкільного публіцисту.

Повітові і місцеві комітети повинні щоб шкільні публіцисти перевелися негайно в найдавні до 24. грудня 1927. Повітові Комітети, а де таких нема, то Повітові Клуби „Рідної Школи“ чи повітові громадські перешлюють найдавні до 25. грудня 1927 до Правної Оборони про „Рідної Школи“. Львів, Ринок ч. 10. II. п. підсумки, що зроблено в справі шкільного публіцисту на їхній області діяльності. З окремих податків згідно з фактичним станом річ, які і де виявилися недостачі та як ті недостачі виповнити, щоб в дій великій оборонній акції не бракло ні одного міста, містечка і села.

Пригадуємо, що останній річний звіт шкільних публіцистів є 31. грудня 1927. Одне шкільні декларації треба передати чи вносити поштою так вчасно, щобі найдавні до 31. грудня 1927 були безумовно в дотичного шкільного інспектора.

Через недодержання річниця ціла праця пішла на марну.

Відповідальність за своєчасне і належне виконання цього обов'язку повинні в громадах спадати на систему інтелігенції, а також відповідати за це перед грядущим поколінням та історією кожній свідомій селянині і робітнику. Права Оборона при „Рідній Школі“ у Львові, Ринок ч. 10. II. п.

Жінки — О. Кобилянській.

40-літня літературна праця О. Кобилянської вшанувана запискою „Союз Українок“ свідченням вечором дня 14. грудня. Жіночі організація, віддаючи пошани пам'яті найближчої сучасної письменниці, вишляла їй прекрасного погляду, що вечір повинен бути влаштований виключно власними силами. Таким робом він набрав інтимного характеру і хоча не було ні офіційного свята для представниць молодшого жіночого руху, все його програма нагадувала присутність, що офіційно несутує тут організоване жіноцтво.

„Привітне слово“ Катрі Гриневичеві було пізньою поезією в прозі, як лезало у такт хвилини. Виголошене в неспитній простоті та безсердечності, його мало всі прикмети творів Гриневичевих: справжня скромність, едність тут і в рілках в надбавленості за чистотою мистецького слова.

Реферат пана О. Веремечко про літературну діяльність Кобилянської був каліцтвом молодечим темпераментом, широким потребам торкнувшись усіх цих питань, що хвилюють молоді душі при першій зустрічі із творами письменниці. Річні переходи від одної думки в другу, в настрою в настрій передавали шире захоплення презентента, що скликалось охочими широким складом думок і емоцій Кобилянської ліричними рефлексіями, переплітаними голосами критики.

Важко нам було погодитися із інтерпретацією поезії у прозі Кобилянської („Амораль“, „Мой дель“) в устах дилематички пана М. Левичеві. Кобилянська в таких своїх творях є більш як полинебудь уся в атонах, підтонах, на межі задуманої мисленнє. Вона була завжди далеко від крикливого патосу та рілків мепозражених патосів.

Вольно-музична частина вечора доповнювала літературну. Співачі мали нагоду почути два твори Шопана, що мали загоровок мільйоні нарисом Кобилянської „Valse melancolique“ і „Phantasic Impromptu“; відгукнула їх пана О. Кошунівська Чотирма пісні відспівала пана О. Гриневичеві своїм, присланим голосом, який найкраще виступав у високих тонах. Співачка мала чималий природний голосовий матеріал, якому вже вистачало браку, щоб отримувати своїх емоцій на білих театральних сценах.

Вечір мав дві важливі прикмети, позаяк від виконання тої програми: майже всі учасниці програми були для загалу незнайомі новими особами, а вечір скінчився в пору і не перейшов у втому. Жаль тільки, що гали були люди на половині запрошених.

М. Р.

Поможіть здвинути дім захист для українських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозуміння важкої культурної праці і виявляємо вдячність українським робітникам поезії. Нерешт слати на адресу: Львів, Підвале ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, мистецтва ч. 1141.

ата, щоб до 21-го н. м. всі селі, в яких є українське чи українське значення, були досліджені.

Повітовий З'їзд УНДО в Рудках

Дня 6 грудня 1927 відбувся в Рудках Повітовий З'їзд УНДО в селі Мисового "Народного Дому". На з'їзд прибуло понад 100 осіб та велике число доволених співробітників. Точно в годину 12 виступив візир Повітовий З'їзд доповіді голові повітової організації УНДО в Рудках А. Степан Овчинник, парох в Купчинках Старих. У доповіді промови А. Овчинника повалили обрання тощо програму УНДО і підтвердили, що УНДО є єдиною політичною організацією, яка заступає українську національну думку на західно-українських землях. В огляді на те, що до цього в оборах з'явилися члени соціалістично-радикальних партій та члени партії робіт, премієві Повітового З'їзду УНДО рішуче вибрати в першу чергу політичний провід повітової організації УНДО на найближчий рік, а після в присутності членів інших партій черговий реферат про сучасне політичне становище українського народу під Польщею і про виборчу організацію до союму та дискусію над тим рефератом. На головну повітову організацію УНДО в Рудках вибрано одногласно А. Степана Овчинника. Народний З'їзд не приймає відомості його реанімації з головної повітової організації. Заст. голови повітової організації вибрано А. Івана Гринишина парох в Коронуві коло Рудок, а до управління увійшло ще 9 членів, у великій частині селян. Після вибору управи виконання основних політичних рефератів відорвані Центральний Комітет УНДО зм. д-р Ол. Марітчак зі Львова, який подає різноманітні виборчі організації до союму і сел. Після реферату виявляла не дуже дискусія, в якій заборили голос: Микола Рогутинський, господар в Купчинках Старих, А. Степан Овчинник, селянин Кочка в Угерцях Висоцьких, управленець Повітського Кооперативного Союзу в Рудках Григорій Голяк і сам референт д-р Марітчак. У дискусії господар Микола Рогутинський, член соціалістично-радикальної партії заявив, що він не хоче внутрішнього національного союму, тільки домагаючись поставити таких кандидатів, які дають заборону берення членів національної лінії. Одночасно заявив, що революційні, поставивши в порядку потреби національного союму А. Степана Овчинника. У відповіді підтримав А. Овчинник, як різноманітний референт д-р Марітчак, що національні кандидати слід поставити управі кожної партії, які відповідалимуть за добір кандидатів. У дискусії забори різноманітні голоси, як маладо вже вище, член партії сел. робіт Григорій Голяк, який у своїй промові почав наводити наліки на програму УНДО і амав отримати до розбиття обора. Зопрема Григорій Голяк напав на несправу особі на давню Українську Національну Радю в Станіславові і на старшак-українців, яких залиши недостатку націоналізму. Одночасно другий сел. робітський агітатор Мих. Пелісний, сел. Івана в Комаї, почав викрикувати, що українські старшини отримали до українських сел. Невелику мілірую обом сел. робітським агітаторам дав А. Степан Овчинник і д-р Марітчак, які заперечували проти обрання Української Галицької Армії в українських старшин. Після відмови цих старшин на виклики Голяка і Пелісний поспішили до селі Овчинник, "Галицька" в напрямі сел. робітських крикунів, які мало-що не отримали пов. сел. Збори одногласно ухвалили поставити А. Овчинника резолюції про потребу залучення внутрішнього національного союму, в осудом усіх тих чинників, які заважають до цього союму. В піднесенні настрою представники віта А. Іван Гринишин закликав збори і вітали присутніх до переведення основної організації на національну групу і до скріпленої акції в часі виборів.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ВИБОРІВ.

Варшава, 15. грудня 1927.

Вісник. Цар оголосив особовий склад збор. виб. комісії. Окончатим рішенням виконання держ. літ до союму і селату є день 24 січня. В усіх громадах оголошено афішамі доповіді окр. виб. комісії. У Львові одна виб. комісія припадає на 2400 мешканців, або на околом 1450 виборців. Голосування відбувається на артаві 12 годин, огляд за одну мінуту мусить би віддати голос два виборці. На виб. комісії може бути лише зм. виб.

Вибір, що амін читати і писати. Кандидати на виб. не можуть бути членами виб. комісії (то не торкається членів держ. виб. комісії). Хто не сповнить обов'язків у виб. комісії (без оправданого причини) підлягає грошовій карі (в ординарній позам 20000 мар., що було відновлено заміною). Тривалість кар. наложена предостановкою виб. комісії, потягає за собою утрату членства виб. комісії. Ви кар. наложеною грошом виб. комісії, можна відкупити до плану, Члени виб. комісії підлягають утримання з під охороною закону, що приволутує держ. урядовим. Окр. виб. комісії мусить найдати до 19. грудня оголошення афішамі (які не сміють бути замінені до кінця виб. процедури) день виборів, години голосування, число посідів даного округу, рішення виконання літ, подаючи заразом особовий склад і доповідь утримання. Сине виборців має алавити бурмістр зм. виб. Сине має переслати в 3 примірниках предостановку окр. виб. комісії найдати до 26. грудня. Сине має затвердити негайно окр. виб. комісії, яка може жадати від начальників громади виконання і матеріалів, які повинні бути складено єдине.

ЛІСТА ПРЕДСІДНИКІВ ОКР. ВИБ. КОМІСІЙ.

Варшава, 13. грудня 1927.

Вчора і нині пресами апек. судів предостановили ген. виб. ком. Цареві лісту піддержувати виб. кандидатів на становищі предостановили окр. виб. комісії. Віце-міністр Цар затвердив цю лісту. Законодавчий паливний відомством властим у кожній відповіді будуть оголошені в координатних урядових депешках. Рішення оголошення мала 17. грудня.

ТРАКТАТ ПРИЯЗНИ МІЖ ЛИТВОЮ І НІМЕЧЧИНОЮ.

Берлін, 15. грудня 1927.

"Б-р Бунт" подає, що Вальдемарс із Парика приїде до Берліна, щоб предостановити німецькому уряду закінчення трактату приязни.

ПЕРЕДВСТУПНІ ПОЛЬСЬКО-ЛИТОВСЬКІ НАРАДИ.

Варшава, 15. грудня 1927.

Литовсько-польські переговори, що мають початися в половині січня, попередять наради обох держав у справі напружених, які можуть творити тому переговори.

ЗІРВАННЯ ВЗАЄМИН МІЖ КИТАЄМ І СРСР.

Лондон, 15. грудня 1927.

Кантонський уряд приказав арештувати 18 російів, відповідальних за останні комун. заворушення. Трьох із арештованих негайно розстріляно. Решту оправаджено по місті перед виконанням екзекуції.

Вісник. закорд. справ нап. уряду зруч. більшовицькому ген. консулові у Шангаї паспорт і зажадав, щоб він до тижня випусти територію, що підлягає національній владі.

Московська преса містить розмову представника китайської преси в Чанг-Кай-Шеком, який заявляється за зірвання дипломатичних взаємин з СРСР. і за порозумінням з вел. державами для побороювання комун. партії.

"Юнайтед Прес" подає, що шангайське міністерство закордонних справ національного уряду заявило, що взаємини нап. уряду з СРСР. уже зірвали. Уряд мотивує зірвання взаємин фактом, що революція в Кантоні викликала більшовицькі агітатори. Уряд цей казав арештувати Ванг-Тяг-Вел ученика Сун-Ят-Сена й інших провідників революції. Більшовицькі консули на території, що підлягає нап. владі, замкнено.

ВИБОРЧИЙ Б'ЮК НЕПОЛЬСЬКИХ НАРОДІВ.

Варшава, 16. грудня 1927.

В шир. чотир і п'ятих відбувалися наради представників політ. угруповань нап. меншостей, що творять б'юк меншостей у Польщі, аложений в українців, білорусів, жидів (вчати), німців і литовців. У висліді наради постановлено аложити ген. виб. комісареві держ. листу "Центр. Комітету виб. б'юку непольських національностей у Польщі". Крім того ухвалено рішкі постанови в справі подствуплення до організаційних органів.

ОКР. ВИБОРЧІ КОМІСІ В СХ. ГАЛИЧИНІ.

Варшава, 16. грудня 1927.

Ген. виборчий комісар на висновок пресами апектифічних судів (мусить предостановити окр. виб. комісії м. і окр. судів).

Округ 47 (Рашів) пресе. Ал. Боданський, судья окр. суду, заст. Фр. Тіх; окр. 48 (Пареміш) пресе. Рем. Крогушовський, судья окр. суду, заст. Ст. Шиманський, судья окр. суду; окр. 49 (Самбір) пресе. Яким. Голобут, судья окр. суду, заст. Арп. Скворочанський, судья окр. суду; окр. 50 (Львів-місто) пресе. Я. Давид, судья окр. суду, заст. Вл. Желетовський, судья окр. суду; окр. 51 (Львів-повіт) пресе. Мар. Бр. Крава, судья окр. суду, заст. д-р Бол. Чугайовський, сел. судья; окр. 52 (Стрий) пресе. Зм. Давидович, судья окр. суду, заст. Я. Рибинський, судья окр. суду; окр. 53 (Станіславів) пресе. Ст. Станіславський, судья окр. суду, заст. Фр. Віланський, судья окр. суду; окр. 54 (Тернопіль) пресе. Ал. Чаропський, віцепресе. окр. суду, заст. Дм. Островський, судья окр. суду; окр. 55 (Волиця) пресе. Вл. Серкевич, віцепресе. окр. суду, заст. Ів. Золотенко, судья окр. суду.

СПЕЦ. ВИБОРЧИЙ РЕФЕРАТ.

Варшава, 16. грудня 1927.

У мін-стві внутр. справ покликано до життя спеціальний виборчий реферат. На предостановку цього реферату покликано міністерського радника Понішанського. Завданням того реферату буде погоджувати всі справи, що торкаються технічного боку виборів. Мін. внутр. справ Сидяковський підписав (малування 64 пресові окр. виборчих комісій).

ЦІНИ ЗАЛІЗН. БІЛЕТІВ НЕ БУДУТЬ ПІДВИЩЕНІ.

Варшава, 16. грудня 1927.

Преситована від дня 1. січня 1928. р. підняття залізничних білетів не ввійде в життя. Особова тарифа останеться незмінною. Відзначення проєктованої підвищення залізничної тарифи є в зв'язі з віданням залізної розпорядком президента держави про стабілізацію золотого.

КОНФІСКАТА "НАЦІО".

Варшава, 16. грудня 1927.

Вчора екзекційовано весь наклад м. оячниця "Націо". (органу нап. меншостей, що виходить у 4 мовах) за статтю Богдановича П. А. "Положення православної церкви у Польщі".

ФРАНЦ.-ЛИТ. ТОРГОВЕЛЬНИЙ ТРАКТАТ.

Париж, 16. грудня 1927.

"Піт Журналь" довідуються, що французько-литовський торговельний трактат буде підписаний в початком найближчого тижня, а буде ґрунтуватися на тих самих принципах, які є основою трактату між Францією і Польщею.

АМНЕСТІЯ ДЛЯ ПОЛІТ. ВІЗНІВ В ІТАЛІЇ.

Рим, 16. грудня 1927.

На засіданні ради міністрів Мусоліні адав звіт про внутр. політику, в якій м. ін. сказав, що в увазі на єдиний народ у абсолютну й справжню неможливість протиставити фашизму, прийшов до порозуміння, що фашизм може дати ще один доказ своєї сили. В найближчих днях 250 єврейських загальних чисел 600 політ. в'язнів, які є на островах, будуть випущені на волю. Я поручив також, аби цього місяця випустити на волю всіх тих, які відслідкують зару на обиду шефа уряду.

АРЕШТУВАННЯ ПРЕДСТАВНИКІВ СРСР. У КАНТОНІ.

Лондон, 16. грудня 1927.

Аг. Райтера довідуються в Кантону, що власти нап. уряду арештували більшовицького консула і віцепонсула в Кантоні. Арештованих перевезено негайно до гол. поліційної кватирки.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА БІЛЯ КОЛОМІЙ.

Коломия, 16. грудня 1927.

Вчора веч. на зал. станції Матієвчак особливий поїзд поїхав на товаришів. На залізничному аударішці викочило зі шин 7 вагонів товаришів поїзду і 1 вагон особового поїзду. Було легко контужених 10 порожніх і 2 залізничників. До катастрофи прийшло наслідком злого утримання залізничних апаратів.

ПРАВОСЛОВНЕ ДУХОВЕНСТВО І ВИБОРИ.

Варшава, 16. грудня 1927.

У міст. Цісній відбулася нарада представників правосл. духовенства в справі виб. комісії. Постановлено, що правосл. духовенство ввійде в контакт із номінованими українськими групами, які творять б'юк. Устійлено лісту кандидата на посід. літ ставити б'юк. На перші мін. літ з мистр. Цісній, як другим архимандрит Митропол. на третій Кош. 6 член білор. "Громади".

Білема.

Греші.

Должко 8:37:55—3:18:50, канадійський долар 88:00—8:55:00, коронн тески 0:26:23—0:26:50, австрійський шілінг 1:24:00—1:26:00, рум. лев 0:05:50—0:05:75, французький франк 0:35:00—0:35:50, швейцарський франк 1:71:30—1:72:00, англійський фунт 43:40—43:70, німецька марка 2:11:95, данійський гулде 1:17:99, черв'янець 30:25—31:10.

Золото: 20 кор. 36:30—36:60, 20 франків 34:00—34:40, 20 марок нм. 42:40—42:60, 10 рублий рос. 46:80—47:20.

Срібло: кор. австр. 0:70:00—0:71:00, 5 кор. австр. 3:60—3:65, фільорен австр. 1:80—1:83, рублий рос. 3:00—3:10, копійки за рубель 1:50—1:55.

Збіжжя.

Пшениця збіжжя 47:75—48:75, пшениця селіська 45—47:00, жито 38:50—39:50, ячмінь бровар. 38:00—39:00, ячмінь на мліво 32:75—33:75, ячмінь пастіаний 30:00—31:00, овес 31:75—32:75, кукурудза румунська 32:50—34:50, бараболі рафовані 5:25—5:50, фасоль біла 45—55, фасоль моліропа 40:00—40:00, горох північний 63—69, горох польовий 40—50, бобби 33:50—34:50, сіно 7:50—8:50, соломка 4:25—4:75, гречка 36:00—38:00, лан 68:00—71:00, ріпак озимий 61:30—62:30, мука пшенична 40-пр. 84:00—85:00, мука пшенична 50-пр. 76:50—77:00, мука жита 65-пр. 59:00, гонск кукурудз. 51—54, мука кукур. 38:25—37:25, отруби житні 25:25—25:75, отруби пшеничні 25:25—25:75, крупи гречні 73:00—74:50, пішно 71:25—72:25, крупи ячмінні 57—58:50, конюшина червона 245—275, мак сірий 110—125, мак сірий 85—105, мішки жовті, нові 1:70—1:80, мішки жовті 1:50—1:60.

Практичні даюнки на Ялінку як купони на сукні, банюки, столові гарнітури, хустки до носа, після обробки фірма АНТІМ УБЕРА Галіч, вул. Галицька 10. Філія в Тернополі, Дрогобелі, Стрию. Ціни знижені.

НОВИНКИ.

— Конфіскація. Вчорашнє число "Піт" підняло конфіскації на відозву Центрального Комітету УНДО в справі виборів. Наслідком того вилучено цілий ряд чисел з повторенням усього матеріалу крім своїх відозв з попереднього числа.

— Ревізії. Вчора (в п'ятницю) в год. піз до 8 разів аявлялося до поліційні агенти у приватному мешканні директора "Народної Торговлі" п. Лазора, щоб перевести ревізію. Перемудило б'юк, з якого забрали фотографії брата п. Лазора. Допитувалися, чи не мая "Сурин" та чи не відібрав П хто інший від нього. Про що ін розказано не знати.

— З нашого театру. Пишуть нам: В неділю 18. н. м. виставити український театр популюди о год. 3-й фантастичну оперетку М. Гогола "Вій", який адобу собі першими виставами адолом заслужений успіх, а у вечір год. 7-й "КНЯЖИ ЦИРКІВКУ" — оперетку Кальманна з шп. Орлія, Стефом Стадніківим, шп. Бенцалем, Надземом, Рубчаком і Яромом в головних ролях. В понеділок 19. н. м. популюди о год. 3-й дасть театр для цивільної молоді по закінченні пілх виставу прагарної поеми Л. Ридла "ВАЧАРОВАНЕ КОЛО", на яку дирекція аявлятує теж деяку елітність дешерих білетів, а почером буде відновлена міно нова оперетка "ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" в аявстном відомой артистки пані Релі Селазької в роли Одарки, (Іван — п. Рубчак, Андрий — п. Бенцало, Оксана — п. Кришниця). Велике зацікавлення викликає відновлення народної опери М. Архаса "КАТЕРИНА", у якій виступити відомий тенор краіської опери і оперетти п. Весоловський. Орхестра побільшена музиками 19. н. м. Перший раз буде виставлена в четвер. 22. н. м. Власти під теппер в "Союзному, Баларі".

— З Українського Наукового Інституту в Берліні повідомляють нас, що дня 16-го н. м. відбувся там аявлял українським мовою д-р І. Міркуца "Спеціальні прикмети філософського думання у славян".

— Побічне зайняття вчителів. Обійняв міністерства освіти у Варшаві, що збориш відомий вчитель мата вбачає

закінчили, тепер відзначили. У містечку згоді 1928-го мався розпорядок для воїнів-заслужених, в якому було записано на справу. Але, що коли читали не в один проміжок і в одні плати, мусили бути рятівники родини мати і в інше зайняти. Назва не йому: заборонити, він буде знову приймати, який працювати, потім.

— В обороні загрозлених інтересів власників нафтових теренів. Зауважимо, що пани ділячі виходили з ризиком Т-ва харківських власників нафтових теренів і друкування "Нілойма" а також з ризиком населення тих громад, в яких є нафтові терени, депутати до Варшави, щоб там боротися проти наміченої т. зв. "регаляції" нафтових теренів, крилячої в нафтаній мірі паше населення, яке є переважно власником нафтових теренів. В допоміжній діяльності перед-ставники громад Тугановичі, Борнелас, Мравашич, Биткавіч і інших, а від Т-ва "Нілойма" д-р Вол. Ільницький і д-р В. Палласський а Дрособича, с. І. Шидицький, Теодор Ваврик і Вол. Матковський в Борсалах.

— Універсальна ідея. Якийсь молодий польський різьбяр представив у міністерстві внутрішніх справ у Варшаві проект пам'ятника, який він назвав "універсальним". На пам'ятнику стоїть бачок, якого голову можна злімати і заступати іншою. Молодий артист пояснив ідею свого твору так: "Ми живемо в такій епоху, що ознаки людей хутко забувають. На їх місце приходять нові. Тому треба виступити народом їх пам'ятку без великих витрат. Тому можна заархівувати, що голову славного чоловіка, який зареєстрований в одній зупиняється тоді з новосхідною славою. Чи цей проект є талановитим різьбяр не знає, але що він є дотепним гумором щодо цього нема найменшого сумніву.

— Препариція безбожників. Із Москви повідомляють, що цього року під час Різдвяних свят, радянський уряд через спеціальні організації амінує пропаганду проти церкви. Представники "союзу безбожників" приготували різні пропрієтні маскировки на вулицях.

— Сологуб парекладчик Шевченка. На задоволення засіданні управу всеросійського союзу письменників з пароди смерті письменника Сологуба різні пареклади тіло пошитою в "Дім Шевченка". Сологуба парекладав на Смоленським панікатор перути могли його життя. Письменник закликав чимало рукописів, якіми записувався д-м Пушкіна при Академії Наук. Для нас незвичайно дізнаємося, що Сологуб залишив трим пареклади головного твору прованського поета Містрала "Міра" також уї поетів Шевченка. Оба ці пареклади вийшли незбором у "Госпалаті".

— Ренорди. Ліндберг почав поїздку перелетом без зупинки в Вашингтон до Мексико. — Союз малярських студентів у Будапешті перестав на адресу союзу румунських студентів відання на посидів за образу національної честі. Цікаво, чи поодинокі будуть обидві ці два союзні виберуть делегати. — Бігородський кореспондент "Устатисерської газети" повідомляє, що молодий серб А-ем Хаджарович вийшов... "переступом мобілі". Демонстрації виступу мали позначити успіх. Його перевезуть в Англію, щоб апарат перевести перекладку мови Академії Наук. — За один приїзд першого видання "Залюки Клуба Північ" Діксон запланував на ліпичай в Нью-Йорку 16.550 дол.

— Літературний кутос. Дрезденський театр "Швайншгау" поставив у по-нім п'єси Шекспірівського "Гамлета", переробленого Гавітманом. "Гамлет" належить до цих архітектур літератури, які ніщо не притягує талант великий письменників, що хотіли би оживити або обновили в новому ті частини, що не до-різалися цілості геніального твору. Відомо, що тоді ці п'єси перекладали нам у новій, поновленій формі. Головною і-а дія є доказом, що дещо важкі сцени із п'єси пропали з першого рукопису. Гавітман був так цієї думки. Він поклався на факт, що вже сучасники Шекспіра вважали видання їх вартості, яке вийшло в 1604 р. потім надруковано-ним "трагічним" текстом. Гавітман архітектур, що відтворити першого "Гамлета" неможливо, а проте він зважився на цю спробу. Німецький поет довав до Шекспіра яку п'єту частину свого тексту. Його запланував головною історично-політичний підклад твору і він хотів па-дати йому більше довести. Гавітман робить із норвежців (Фортінбраса) політичних союзників Гамлета. Із неможливо-гою драми він робить політичну поразку трагедію: Гамлет стає провінцій-ном бунту проти корони та брехливи-ми. До цього часу ще раз ми маємо у п'єсі Ляері. Гавітман в той думки, що в театрі зайшла помилка, бо Ляер не має при-чину до повстання. У 1-й дії Гамлет до-буває меч проти короля, але це збиває його. Чому? П'єсисти не бачили О-го і зважались хибити Гамлет на

меч сати підвояну руху, що затримав від порушення. Вся постановка зробле-на в Дрездені з великою затратою енер-гії і повна для задрести-посмешилка (Гавітмана, а не Шекспіра) вийшла до-сить байд. Критика з той думки, що Гавітманівська переробка є мати-не-у-ліку на інших німецьких сцені і по-а-стувати дотеперішного перекладного тексту Шекспіра.

— Справа дипломатичного одгу. При нагоді конференції про розбросили у "Ка-лені" думки про право на війні дрібні подорожні-характеристики для осіб, що беруть участь у таких з'їздах, зверну-ли: теж увагу на авіаційні витрати ратні-ських делегатів, що приїхали туди. Най-більше шість мала жіночка паролі. Тем-сарі авіації Дунацького, інтелігентна по-аристократичному. Завали стверди-ли, що перли довкола її шиї не були правдиві, а її футро куплено в Парижі з талом імітації. Крім цього радянські делегати парили на бачку у гр. Барис-торфа у вітрійній одній, дарма, що на запрошенні було вразно написане "Драз". Преса пригадує, що поновлені радянські представники такі як Чівері чи Кресні придержувалися ілюзійно-ці-ло дипломатичної етики. Невідомо, чи теперішній витяг радянських ди-пломатів — свідомий, чи просто є на-слідком... браку досвіду.

— Боротьба з астрологією. Один із найбільших популяризаторів американських журіалів "Наука та життя" почав від-критих місяців завоювати боротьбу з уся-кого рода шантажами проріснів, що в буденній пресі оголошували себе як а-стрологи, ясновидці та чудотворці. Цей журіал призначив 6000 дол. нагороду тому, хто зможе дати доказ, що наука модерної астрології має якісь триві-альні основи. 6000 дол. дає той, хто пере-скаже на найбільшій рік три події в та-кій формі, щоб ніхто не сумнівався в його ясновидчості. З огляду на те, що етні астрологів переказує щодня сотні подій і ніхто не має змоги пере-вірити їх правдивості, цей призовний во-ниуро захитав болей у частині із а-стрологією.

— Світова вселенна. Світність осіб, що померли в Спол. Державах від морозу доходить до 30. У Шікаго замерло 40 осіб. — Провідник алязських автопо-мистів банкір Еміль Пік утік до Німеч-ки. Франц, поліція, що прийшла арештувати його, спійнялася на пів години. — У Туреччині вистала велика отуалка; у районі Антара кілька осіб замерло на смерті. — У Лібоні відірвали ще одну монархістичну змову. — В околиці Бен-фаста відірвали таємний склад зброї "Ір-ландської республ. армії". Треба було зібрати зброю, щоб перевести нею цей склад до Суду. — У Мексикі не скінчили поразки з революційними генералами. На приїзд през. Калеса роз-стріляли двоох генералів у Тесуа-Тенос; с це разом 25 розстріляних генералів від-чисті повстання. — У Мадриді пожежа злипла за кілька годин театр Барбір. — Чанг-Тео-Лін видав прокламацію за-перечувати, бунтівні війна має намір про-голосити себе імператором. — Америк. народився Агава біля острова Маніту-на розбився об ледяну кригу; весь екі-паж (21 осіб) потону. — Королівська по-ліція виключила із списку адвокатів у Неаполі бувши прем'єр-міністра Ніті і бувши міністра праці, відомого соці-олога Лябріолі. — Наслідком закінче-ня польових робіт у Німеччині світність безробітних зросла за один тиждень від 400.000 до 600.000 осіб. — Радянський уряд заборонив на 19 літ дові на соборів і бачити їх людей.

— Заван до всего Українського Грома-дства у Львові. Видія Читальні "Про-світа" в Голоску Великий від Львовом приступав до будови власної домівки в потрібній місцевості би читальня. Захо-ронка, руханові товариства, коопера-ція і т. п. установи. Вей Читальні на пе-ріферіях міста Львова поновлені мають вже свої власні хати, тільки світлом за-буду Читальня в Голоску Великий зли-лась позаді. Щоб почати діло здійс-нити запланування Читальні потребує помі-чності, тому звернувшись до всего Українського Громадства з проханням не відмовити їм цю народно-станцію своєї дитини. Найменші жертви приймаються з вели-кою подякою. — Видія Читальні "Про-світа" в Голоску Вел. п. Запиретинія.

— Миколайський Вечір улаштували Т-во Українська Бесіда і Т-во Українська Захоронка у Львові для 18. п. м. (вечір) для своїх членів і запрошених ними го-стей в селях "Бесіди". Для малолітніх го-стей о год. 4-6 поноудні, для старших о год. 9-11 вечір. Дарунок приймається між год. 2-4 поноудні. Окремим запро-шені не висилалось. 1109 2-2

— На днях появилася ГРАМАТИКА ЦЕРКОВНО-СЛАВЯНСЬКОЇ МОВИ, а. Д-р СЕРГІЙОНА КАРХУТА як III. том праць Богородського Наукового Товариства у Львові. 1105 1-5

Театри.

"Коопер. Український Театр" під ди-рекцією г. Сталяка (вуд. Шапкевича).

18-го 3 год. попол. "Вія", фантастична опера.

18-го 730 год. веч. "Княжна цирківка", опера.

19-го 3 год. попол. "Зачароване коло", по злижених цінах, для молоді.

19-го 730 год. веч. "Запрошень за Ду-наєм", виступ п-ні Ресі Сильської.

Міський великий театр:

17-го 730 год. веч. "Патані".

18-го 330 год. попол. "Кредове коло".

18-го 730 год. веч. "Патані".

Міський "Театр Новин":

17-го 730 год. веч. "Д-р Юлія Сабо".

18-го 3 год. попол. "Доріа".

18-го 730 год. веч. "Д-р Юлія Сабо".

Кіна.

"Палас": "Брунетка чи блондинка?"

"Лес": "Князь Чорних Гір".

"Аполло": "Чортівська Сирена".

"Фатаморган": "Студент із Праги".

З концертної салі.

Анна Остапчук в Тернополі.

Заходами товариства "Тернопільський Во-ля" відбувся для 2. грудня 1927 в салі Мі-шанського Врешта в Тернополі концерт па-рти артистки п. Анни Остапчуківної. Такого концерту тернопільська громада вже давно не чула. Ми вступили в незвичайною ува-гою, напруженням і захопленням компози-ції Людвєвича, Барвінського, Никанко-ського, Бекораванського, Ломатинського, Сте-панового і чужих композиторів: Гречанинова, Маркса, Россініного і Вагнера. Мелодійність "Ляли" Людвєвича, модерністичний ха-рактер твору Барвінського "Од, лялі, лялі", чутливість пісні Бекораванського "І сал за-пів" відібрали п. Анна Остапчуківна з прав-дивим артизмом. Та при тім мало котра зі співачок є таким майстром у деклямації як п. Остапчуківна. По її ладі, ругах, а за-більше по оргудуванні голосом шавати в віз правдивого мистця-декляматора. Зміст, свід-ствуючий нею композицій на треба знати, бо го-лос п. артистки відібрає його майже дослі-по. По голові й інтерпретації бачимо в неї високу музичну культуру та інтелектуаль-ність, яка виявляється якраз у незвичайно доклад-нім і глибоким інтерпретуванні співачки те-орії. Пілу ще ладі і скажу, що п. Анна Оста-пчуківна доводить навіть композитора, бо відібрає своїм голосом не лише інтенції само-го композитора, але ще й характер поезії. На-жалі, на вся мала тернопільська інтелекту-альна була учасником цього музичного п'єру. Зате присутні нагороджували концертантку довгими аплодисментами одсесами. Присутні на концерті публіка пішла нагадно, що прихильна критика у відношенні до п. Анни Остапчуківної навіть композиторів Барвін-ського і Людвєвича була зовсім оправдана.

Акомпаніював нам відомий композитор проф. Василь Бекораванський, котрий пооди-нокі тогочасний концерт у. Анни Остапчуківної перекладав своєю мистецькою сольотрою на фортеп'яні. Між іншим заграч він одну з найбільш своїх композицій "Думку і-моль". В першій часті цього твору є повчальні мо-тив української музики, який в другій часті попри мотива шумки є перемішаний інте-ресними мережковими фігураціями. В третій часті повторюється мотив думки, який па-ретохить в брауровою закінчення. Ший т'єр є оригінально подуманий і знавчається до-брим колоритом та інтаресною гармоні-зацією, так, що отаповить дуже зацікавив багатьох з палій музичній літературі

Іван Тополяницький.

голова г-ва "Тернопільський Воля".

При зв'язанню кровеносних посудин, мозку і серця, уживаючи шоденно малу кількість pienoполної гіркої води *Franciska Jozefa* здобувається легке випорожнення. Сивий професор. — укрїнські клінік внутрішніх недуг навчає у людей з поса-женням поновним тіла, осетилим при по-мочі води *Franciska Jozefa* доско-налі наслідки в функціях травлення.

3 театру.

"Д-р Юлія Сабо", комедіо-фарс в 3-ох актах Володимира Федора.

Міський "Театр Новин" виставив у те-атр малярську комедіо-фарсу Вол. Фе-дора — "Д-р Юлія Сабо". Розуміється, ота комедіо-фарс вічим спеціальним не відіривається від своїх попередніх і — правдоподібно — булущих посестр. 6 во-ня анна, легка, органічна і зовсім по-нявана та в міру партера.

Городи т'єр комедіо-фарс в актах п-

карла д-р Юлія Сабо, ассистента кінні-ки, що замагається дитиною на селі і його проини віра окуляри своєю зва-ня, що маркує і відноситься самостійно і самодійність жіночі, але у зустрі-а музичною кінем-кінні мусить в знач-ній мірі ладити до рівня жіночі-дружини

Фабула комедіо-фарсу поєсть проста

В будапештському готелі живе ро-дичевий молодий поміщик Куті, який в своєму приятельському Львові, дитиною вельможного міста, що зі сутерей "завва-зувала" на предмет розкоші поміщи-них паннів. Молодому помішкові Куті аудудилася гістерична Льова. Він поста-новив а ново розвітис. Льови не годять-ся на таку пропозицію, і коли нічого не-помагають благання, пішла відповідно істеричного вступу симулює нервовий припадок. Тоді являється лікар-жіно-д-р Юлія Сабо, яку отаповить а танцю-скалі. Лікар-жінока робить неавантаже пра-вління на молодого поміщика. Та всі ро-го впливові аустричійські а голодом д-ра Юлія Сабо. Вкінці вона годиться стати "домашнім лікарем" поміщика Куті. Одночасно приятель поміщика Ко-вач, який грає тут роль еротичного ор-гінала, приводить лікаря-професора Ко-ресеа. Комісія лікаря-професора й а-ассистентки в одному в шабраних еати-ричних сцен комедіо-фарсу. У заключ-ній лопівні Льова удається до санаторію, а молодий Куті зі своїм приятелем Ко-вачем відїждже на село.

Заказаний в д-рі Юлія Сабо Куті без-пастанно мріє про п'є. Відсутність її розотриманою впливає на нього. Стара-тітка, яка незвичайно пікується своїм никованком, трактуючи його зрештою, як маленького хлопчика, бачить, що при-чиною його ставу є жінока. Думаючи, що йому бракує Льови, захоплюється тією-посилає по п'є. Тимчасом зв'язується з сивітському панському будинку д-р Юлія Сабо, відібрає Куті в характері домаш-нього лікаря. Трохи пізніше аналізує в Льові. Очевидно підібрає побуту п'є-вех, таких протилежних, а в основному багатьох жіноч, викликає низку склад-них ситуацій між усіма діючими особами ситуацій в міру комічних і веселих, з мі-ру серйозних і пікітих життєво "фл-лософським" на підкладі відштовхує по-ліа. Все те кінчається, як звичайно, шва-ливо. Д-р Юлія Сабо вірний підібрається в значній мірі розгубує зі своїх аспіра-цій і незалежності, переходить на ста-новинне дружини, а Льова здобуває чергову свою "посаду" у Ковача.

Прем'єра, добре підготувана, пройшла серед розбавленості і напруження пу-блики. Ролі були обдательні зміло і аде-кво. Типи діючих осіб створено вірні і аж-темі. Авторки й актори (Жуковська, Ло-зюньська, Квяткевичева, Добрянський, Шиманський і Ратка) благородно супер-ничили у створенні типів і адекватно своїх ролі.

"Новий Український Театр" у Тернополі.

З початком минулого місяця візав до Тернополя "Новий Український Театр" під дир. п. Карабіновича. Театр п'єт ося в Тернополі на п'єній змислові сезон, граючи що-суботи й неділі в місті. В і-нші дні він обїждить сусідні містечка, як Збараж, Зборів, Острів, з іншою ви-стаз і в цей спосіб розгубує дещо нашу провінцію. Триває має у своєму складі 24 осіб. Репертуар театру є п. Сорока, відомий нашій публіці зі своїх виступів у трупі "Союзу Артистів".

У неділю 3. грудня п. р. виставив те-атр веселу оперетку Грєбіншана в 3 діях "Гейша". Оперетка ця, грає зперше на українській сцені, випадала з місті зро-зуміте зацікавлення. Сала була запо-мнена, як ніколи, між публікою було а багато не-українців. Оперетка "Гейша", правду сказавши, крім кількох тарак-тистичних, пікавеш моментів і кількох влучних дотопів доволі платка й бавля-ва. Однак зміла гра артистів держала численно вібрану публіку в напружен-ні аж до кінця.

Типи вигадані і японські введені з оперетні да загаль без заміту. Зпоміж усіх артистів виблило на чільне місце (як і завжди) п. Сорока, який і як та-коментий режисер і як аламентий актор збирав заслужені оплески. Ролі аманів в оперетках — це його справне до-дівання. В інших ролях його акторський талант блідше. Зі своїх ролі (англійсь-ко офіцера мариньки) він знавчає як-найліпше. Побіч нього виділяється п. Сте-панов в ролі японського мисливця п. Сорока в ролі гетьмана.

біля „Народної Торговлі“

казимир левіцкі
влас. Яків Т. Александр Девіцкі
Польш. пл. казімірская 90. 7 кв. 29-35

ФАБРИКА ЧЕКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦКІ С. А. - КРАКІВ

Знамі зі своєї доброти і чистоти виробів а то: Чеколеди, дра- серві, сметанкові і знамениті малюнки, як такім лінійні для господарських цілей.

Для вибагливих смаків поручає: першодіти- чеколеди та ром великий вибір знаменитих мармалеків

Як спеціальність

лікарський помади поручає: теколаду і сальбером для збро- крово надумки лінійні і віджидику

Найновіші типи
САМОХОДІВ „PRAGA“
особових і тягаревих
з надійними кулісами і найновішими
техн. удоскопленнями вже надійшли.
ПРЕДСТАВНИЦТВО:
Львів, Ягайлонська 7.
Телефон 305. 1125

Зже вийшов **УСТАВ ЦЕРКОВНИХ**
БОГОСЛУЖЕНЬ від 1. січня 1928 до 31.
серпня 1929 р. старого стилю накладом
Кооп. „Власна Допомога“. Устав цей впро-
ваджує новий порядок, а імені рік цер-
ковний зачинає від 1. вересня (початок ін-
тинта), тому обіймає церковні Богослу-
ження майже двох літ, бо аж до 31-го
серпня 1929. Ціна одного примірника 3 зол.,
і пересилкою 3-25 зол. Замовляти в Кооп.
„Вд. Допомога“ Львів, вул. Корняків 1/II.

На св. Николая і Ялинку
СИГНЕТИ І ПЕРСТЕНЦІ
по вишених цінах поручає
С. А. Ропшиц, Сикетуська 15.

НОНКУРС.
Філія Красного Товариства господар-
ського „Сільський Господар“ в Городен-
ці приймає з дня 1. січня 1928 р. агро-
нома-українця з університетом Рільничою
Академією відомого стану, болей з од-
варіною господарською практикою, до-
брого бесідника і платока рільного й са-
мостічного господарства.
Згодошення о до посаду ура з відан-
ням свідоцтва і поданням урлівій наме-
жить, слати найдашше до 26. грудня п.
п. на адресу: Філія „Сільського Госпо-
дари“, на руки голуби інт. Осипа Таран-
тока в Городенці. 1116 1-1

Подяка.
Вд. Дрові Іполітові Левницькому, ліка-
реві в Стрий, щастливо цю дорогою
тиру, полеху, за вижчення нас із тис-
ної недуги червоного тифу і запалення
легких; відшлатитися за збереження пам-
яті ми не в силі, хіба тільки св. Без-
смертні Жертва руками нашого Бати-
ка у Вашому пам'яті, принесена і ро-
ничі пам'яті в наш серця най Вам наш
Побродію болей булуть, частинною від-
платою.

Стрий, в грудні 1927
Ромчик і Манусь Цурковські.

Подяка.
П. Андрієв Янків, буд. майстрови з
Львова, пов. Долина, складаємо шкуру
вдяку за совісне і гарне вибудування
перуни в Бездніжці.
с. В. Самотулка, парох. І. Шотур-
ма, В. Свістельницький, І. Вічар,
член Комітету будови.

Подяка.
Високоповажний Пані Д-р Наталі По-
лотини-Присей, лікарні в Станіславові
осем складаємо найширшу подяку за
горе і уміло вижчення нашої донечки
з тяжкої хвороби носа. — Долина, 12. XII.
1927. — о: Володимир і Софія Коротенькі.

КУРС писання
на машині,
застема 10-ти паль-
ців. Всі системи ма-
шин, 6 тижнів, оплата
20 зол. Торговельні
курси І. Присей, вул.
Львівська 34. 1-2

Найбільша в краю фабрика дзвонів
Братів Фельчинських
в Калуші, вул. Сілецька ч. 14.
в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.
відзначає на замовлення дзвони гармо-
нічні і поодинокі, а постійно удержує
на складі знов 200 штук готових дзво-
нів у вазі від 10 до 600 кг.
Ціни доступні — сплата ратами. 50-2

8 зол. ПЕРСТЕНЕЦЬ 8 зол.
з 14 кар. золота з рубіном тільки у
Б. ГРИНБЕРГА Сикетуська 4.
Ширіть наш часоспис!

НА СВ. МИКОЛАЯ
ВОЛІЧКОВІ ВИРОБИ
фірма „ЕНКА-ВІДЕНЬ“

Конкурс

Громадський Уряд в Бучацькому,
повіт Теробовля, оголошує конкурс
на міського секретаря. Рефлектанти
на це становинце мають предла-
жити:

1. Свідомство зложеного кваліфі-
каційного іспиту на секретарів міст.
2. Посвідка відомої 3-літньої
самовряди, практики.
3. Сертифікат про освіченість.
4. Метрику уродження.
5. Свідомство моральності і шкіль-
не — та
6. Власноручно написаний суги-
culum vitae.

Урлівія платні після умови.
Час оголошення лінійше з днем
15. січня 1928 р. 1121 1-3

Подяка.

Наш батько і дідо бл. п. Григорій Фі-
левич, емер. упр. школи в Бутнях роз-
прашався з нами на віки в домі своєї
доньки, учительки в Любелі. Дякуємо
сердечно нашим дорогим сусідам Вд. Су-
лим, що весь час не опускали нас, несач
теплі слова розради і злагоди. Богато
старань і труду в часі похорону. Дяку-
ємо шире Вд. о. Юліїнові Гумешко-
му за провід похорону, та теплі пра-
шальні слова над гробом. Дякуємо сер-
дечно Вд. о. Алексієві Артемишинові,
парохови в Бутні і Вд. о. Петрові Да-
восирові за участь в похороні. Дяку-
ємо сердечно Товаришам звання, що
прибули віддати послідну прислугу Не-
сторони нашої школи. Невисказану вля-
зу заховано в серцях, тим Товаришам,
що нашого батька на раменах віднесли
до гробу. Дякуємо всім, що з християн-
ського пошуття відправили Покійника
на місце вічного спокою і пошійняли
з запалом співзуття. Дякуємо сердечно
д-рові Стефанові Грабирові за безіте-
ресовну лікарську почит. — Лілія Фі-
левич, Анна Сивачова, Гали Чеханови-
ча, доньки. Ілія Савчак, Володимир Че-
хановський, зяті і Ярослав Сивчак, дну.

Подяка.

Подобався. Вовнишньому повинити
до себе нашого найдорожчого Тата бл. п.
о. Андрія Тимуса, тому ми прибігні не-
висказанні смутком дякуємо передовім
тим, що кріпили нас ратувати вікаюче
життя серця важкої слабости латим
лайширими приятелям, родни Гарма-
нів і Мохлацьких, що майже не відсту-
пали постелі умираючого і Каринським
що грози на щодня його відмудували.
Достойним Вд. оо. Собратим греко-
кат. обряду, що вдали гремільну участь
в похороні. Вд. о. Д-ру Блазівському
і о. проф. Цухалі, обряду латинського,
Високодостойним Колаторам графам Ко-
зубовським, репрезентантам українсь-
ких Товариств, Високоповажним Уч-
телим, музично-оркестрі теробовельської
титалії, всім цінним церковним і стар-
шині церковних братів, всім Парохіям
власних і сусілів оів на їх громаду
участ в похороні і за зяли співзут-
тя, що лисовно потішали нас в тяжкій
горі складаємо найсердечнішу подяку
„Спасибі“.

Гумишча, в грудні 1927.
Стефані, Александра, Володимира і Ми-
рослава, доньки, о. Володимир Семів
і Франц Яворський, зяті, Роман, Марія
Богдан, Зіновій, Всеволод-Андрій зну.

На ювілейні свята в честь
О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
Вже продається великий
ПОРТРЕТ ЮВІЛЯТКИ

всіля найновішої знимки, з оригінальним
підписом, на прекрасному папері (розмір
50/32) лише по 3 зол., за підскалатою
4 зол. — Частина доходу призначена на
ювілейний дар Ювілятки. Замовляти в
Книгарні Наук, Т-ва ім. Шевченка
1118 у Львові, Ринок 10, 1-3
та по всіх українських книгарнях.

Оповідка.

Греко-кат. Митрополита Капітула у
Львові задумує віддати в аренду свою
маєтність (земельну посілість) Цятову
в повіті Бучацькій, положену в обемі
около 600 (шестисотшестидесяти) моргів
землі (в тім около 640 моргів рілі і около
20 моргів сіножаті) на протяз шістьох літ
почавши від дня 1. квітня 1929 р. (двад-
цятьдевятого року) до дня 31. марта 1935
р. — Чини аренды буде вимаганий у
твердім обіжжі і буде означений у відно-
шенню до одного морга арендованої зе-
млі. — П. Т. Рефлектанти звольте внести
свої offerti на письмі до канцлярі адво-
ката д-ра В. Охримовича у Львові, вул. До-
мініканська 11/1. рекомендованим листом
наданим найпізніше до дня 28. лютого 1928
р. (двадцятьвосьмого року). Ближній Інфор-
мації можна засягнути особисто або лис-
товно у Впр. Отця Каноніка В. Томовича,
прокуратора гр.-кат. Митроп. Капітули у
Львові, площа св. Юра ч. 5. 1077 3-3

His Master's Voice

ці три слова означають
на підлі земський кулі
вершок технічної доско-
налости і прешійности
грамофонів та лінт.
Світлової слави артист
Падоевскі, Крайсер,
Гайфес, Карузо, Фле-
та, Шаляпін, Руффо,
Батістін і інші ви-
даючно за контрактовані
для повищої марки.
Останні тапочні
шлягери.
20.000 плінт на складах.

The Gramophone
Ltd. London
Gen. Represent.
на Польщу
НОСНФ
Векелер
рік основ. 1901
НАРШАВА,
Мартини, 123,
КРАКІВ
Фльоріанська 25,
ЛВІВ
Сикетуська 2.

КОМНАТА з удо-
вняним дошпай-
му, Стрийська 26, дво-
рі на право. 1081 1-1

НАЙСТАРШИЙ
і коно завісний склад
Годинників і Бі-
жутерії Ю. Дом-
бровський насл.
Ю. Домбровський
— Л. Розвже-
ський поручає свій
богатий вибір по ко-
нуренційних цінах
Львів, Академічна 2.
(Готель Жоржа) До-
гідні умови. Власні
робітні. 110 18-2

Юліян Ломага — Львів.
склад вул. Санковича 9.
Тел. 28-70.

Заведення Механічні
вул. Піндого 2.
МАШИНИ БЮРОВІ
МЕБЛІ БЮРОВІ
ПРИБОРИ БЮРОВІ
Мультиплікатори. Машини до писання з писком україн-
ським і латинським. Головинний склад черенок, застей скла-
дових і додатків до машин бюрових. Механічні заве-
дення для прецізійної реконструкції і направи машин
бюрових.

90 літ істнуючий фабричний склад СУННА і вовняних товарів
під фірмою
Іван Валлях і Син
Львів, Ринок 33.
Пелсфон 47-16. 3-6
порукає на біжучий сезон, величезний вибір
новостей красивих і оригінальних англійських
на мужеські одяги і костюми, як рівнож оловні
на жіночі плащі.
КОЦІ НА КОНИ І ЛІЖКА.
Добірний товар! Ціни низькі!

Е. Чикаленко: Спогади I—III. 30 л. 8'00
М. Возняк: Шевченко і княжна Релліна 1'50
Г. Брасюк: Безпутні 0 60
Служба Божа св. Иоана Золотоустого зі служ-
бами ріжних намірень українською мовою у
перекладі о. д-ра Я. Левицького 2'50

Можна набути в Адміністрації „Діла“
ЛВІВ, РИНОК 10, II. пов.

також інших заграничних фірм до набуття
в „МАГАЗИНІ ТРИКОТАЖІ“
площа Марійська ч. 5. в брані
порукає гарсонкі, камісельки, пуловери жіночі і діточі.
Окремий відділ балонів сухоїх і віантових.